

Dve tajomné návštevy

Bolo nedeľné júnové popoludnie. Vybral som sa na bicykli do blízkeho lesného parku, aby som tam strávil pekné chvíle, trochu si oddýchol a odreagoval sa od mesta. Počasie bolo prekrásne. Slnko hrialo, vtáci spievali a príroda akoby plnými dúškami nasávala pokoj a nádheru sviatočného dňa. Po dlhšej túre s bicyklom som sa zastavil na priestranej lúke, kde bolo niekoľko ľudí.

Keď som tam dlhší čas sedel a pozeral okolo, chválil som v srdci Všemohúceho Boha za tento veľký zázrak jeho prozreteľnosti a lásky k ľuďom, za stvorenú prírodu, nový deň, pekné počasie, vtákov. Všetko v danom okamihu tvorilo veľkú súhru. Uvažoval som: „*Toto chcel Boh pri stvorení sveta. Pokoj a šťastie ľudí.*“ Do tohto môjho uvažovania však vstúpilo niečo nečakané. Na lúku prišlo veľké auto, z ktorého vystúpilo, lepšie povedané: s pomocou vystúpilo- šesť postihnutých mladých ľudí. Na vozíku i chodiacich. Bolo zjavné, že sú veľmi telesne hendikepovaní a úplne odkázaní na pomoc druhého človeka. „*A je to tu,*“ pomyslel som si: krásne, idylické myšlienky a predstavy o živote zrazu v jednom okamihu zraňuje šíp utrpenia a bolesti- stretnutie s chorobou. Prečo musí niečo pekné, čo prežívam, pokaziť niečo negatívne, to, čo v mnohých ľuďoch dnešnej doby vyvoláva priam panický strach a beznádej? Byť chorým je však realita nášho života, pred ktorou nik nie je uchránený. Je zaujímavé uvažovať o chorobe ako o návštevníkovi.

Keď čakáme návštevu, spravidla sa dopredu ohlási, aby sme sa pripravili. No sú aj neohlásené návštevy- tie buď potešia alebo prekvapia. Choroba je jednou z nich. Opäť sa vrátim k myšlienke, že „*toto chcel Boh pri stvorení sveta: aby boli ľudia šťastní, nemali poznať bolesť, námahu, ba ani chorobu a smrť.*“ Tak prečo to všetko vo svete nateraz je? Boh to nechcel! Jedna vec je však istá: do perfektne stvoreného sveta vstúpilo zlo a hriech. Ale ako je možné, že tam

vstúpilo zlo, keď to Boh nechcel? Pán stvoril človeka a dal mu slobodnú vôľu. Čo má toto všetko spoločné s chorobou a utrpením? Na prvý pohľad nie veľa a predsa dosť. Človek sa v každej etape života rozhoduje sám. Nie je bábkou, ktorú riadi Stvoriteľ z neba. Za veľké množstvo vecí, ktoré nás v živote postihujú, si môžeme sami. Z mojich skúseností z nemocnice z onkologického oddelenia, kde som pracoval, to môžem potvrdiť, tam som to pozoroval často. Toto oddelenie bolo veľakrát ako veľký exercičný dom, kde si pacienti robili celoživotné duchovné cvičenia. Tam nato bolo naozaj dosť času. Nikto vás tam neženie, len vlastné myšlienky a nutné medicínske úkony spojené s liečbou. Mnohí tam prehodnocujú svoj život, pozerajú sa naň z tej či onej strany a v duchu si kladú otázku: Čo bolo zlé? Čo som falošne a mylne konal? A pomaly sa dostávame ku koreňu vecí: že naša choroba môže mať niečo spoločné s našimi zlými rozhodnutiami. S našou slobodnou vôľou konať dobre alebo zle. Človek až potom zbadá, že je úplne zamotaný do osídí svojich zlých túžob a hriechov, rôznych nerestí, zväd v rodine, nelásky, podvodu a klamu, keď sa dostáva do ticha nemocničnej izby, ponára sa do vnútra seba samého a uvažuje. Niekedy je to takto potrebné. Áno, či to znie pekne, alebo hrôzostrašne, Boh dopúšťa chorobu a utrpenie, ale je to vždy len z jedného úmyslu: aby zachránil človeka. Pre zdravého, silného, pekného, mladého človeka sú tieto riadky nepochopiteľné, sú pre neho bláznovstvom. Aj on musí dozrieť! Áno, pochopiť utrpenie je možné iba vtedy, keď naň dozrejeme. Keď na teba Boh dopustil chorobu, musíš vedieť, že v tom nie si sám. On je tu s Tebou.

Hlavným exercitátorom počas týchto duchovných cvičení je tu ON. Bude to neraz tvrdá prednáška, budeš často plakať, škriptať zubami a volať, možno padneš i do beznádeje, ale jedno musíš vedieť: On je tu s Tebou. Čo asi prežíval Ježiš na kríži: bolesť, beznádej, kričal, bol smädný, lebo mu bolo znemožnené čo len malého pohybu, ruky a nohy mal pribité. Dokonca volal, že sám Boh ho

opustil, ale keď zomieral, zomieral s ním a v ňom, On Boh zomrel za nás a za teba.

Každá choroba má dva rozmery. Buď sa uzdravíš alebo choroba ukončí tvoje utrpenie a Ty odovzdáš svoj život, ktorý Ti bol darovaný pôvodcom všetkého, nekonečným Bohom. Preto je veľmi dôležité uvedomiť si, aké rozhodnutia hýbu tvojím životom a ovplyvňujú ho. ČI už si zdravý alebo chorý, konaj vždy správne! V zdraví ďakuj Bohu za tento dar a ži naplnený láskou a pokojom. Nepreceňuj a neprekonávaj svoje telo a schopnosti. Nesprávnymi rozhodnutiami- z vlastnej slobodnej vôle- nepriťahuj na seba zlo. Spomeň si na tvoj nezdravý spôsob života: koľko stresu si prežíval, koľko pohybu si venoval telu, čo všetko zdravé si zanedbal a koľko nocí si nespal len preto, lebo si chcel viac pracovať, mať viac peňazí a pohodlia. Naozaj sa ti zídu, keď budeš ležať v nemocničnej izbe?

Priateľu, nie vždy sa budeš môcť vyhovoriť, že v minulosti si niekoľkokrát nedostal od choroby list, že ťa v blízkej dobe navštívi. No, nezúfaj, tak, ako ťa navštívila choroba svojím utrpením a bolesťou, tak ťa dnes chce navštíviť Ježiš svojou láskou a milosrdenstvom. Nezatvrd' si pred ním svoje srdce, ale dopraj mu, aby liečil rany tvojho utrpenia a bolesti. Pán ťa miluje aj v tomto tvojom terajšom rozpolžení ako ratolesť, ktorá dopĺňa utrpenie na tajomnom strome života sv. Cirkvi.

Milosrdný brat Fidencius OH